

HZ. MUHAMMED (ASM), YARATILMIŞLARIN EN MÜKEMMELİ, EN ŞEREFLİSİ VE KÂİNATIN İFTİHAR KAYNAĞIDIR!

İnsanlar için övünç kaynağı olarak nitelenen özellik ve bu özellikleri üzerinde taşıyan seçkin insanlar çok önemlidir. Çünkü her insan için yüksek mevkilere, derecelere ve üstün vasıflara ulaşmak nasip olmayabilir.

İnsanlar, çok değer verdikleri, imrenerek baktıkları, onun her hareket ve davranışını büyük bir dikkat ve itina ile takip ettikleri örneklerle bağlanmak, onun gibi olmak, onun gibi davranmak, onun gibi konuşmak, hattâ onun gibi nefes almak ihtiyacını hissederler. Bazen bu ihtiyaç öylesine güçlenir ki, kendisi olmaktan çıkıp övünç ve şeref kaynağı olarak görülen kişiyle adeta bütünleşir. Âdeta onda fani olur.

Aslında bu tavırda, insanların kendi kendilerini yüceltme çabası ve gayesi de vardır.

Müsbet veya menfî yönleriyle ortaya çıkan bu meyil ve eğilimin aslında tamamen dışlanmaması gerekir. Çünkü her insan eksik ve noksan vasıflarla yaratıldığına, kendisine kulluk görevi verildiğine, bu dünya hayatı boyunca imtihana tabi tutulduğuna göre, övünç ve şeref kaynağı olan bir insana bağlanması, onunla özdeşleşmesi gerekecektir. Sahte ve yanlış örneklerle bağlanmak, his ve hevesleri uğruna yanlış ufuklara yelken açmak yerine, en doğruyu, en güvenli olanı, en makbul olanı, en çok sevileni ve en yüce olanı seçmek, ona tabi olmak, onun gibi olmak, onun gibi yaşamak, bütün bunların ardından da o en şerefliye tabi olmakla şereflenmek insan olmanın, kul olmanın en büyük hedefi olmalıdır. Zaten insanlar bunun için yaratılmış, bu netice için var edilmiş, dünya imtihanını “şerefli” bir şekilde tamamlamak için var edilmiştir.

İnsanların en büyük övünç kaynağı kimdir?

Acaba, bilinçsiz ve hedefsiz bir şekilde sağa sola koşturup, yanlış adresleri övünç kaynağı gösterenler mi haklıdır?

Veya bizi ve içinde olduğumuz her şeyi yoktan yaratan, bize ihtiyacımız olan her şeyi sunan **Allah, kendi rızasına uygun bütün özellikleri görebilmemiz için de örnek bir insanı, en üstün bir kulunu, en yüce bir elçisini göndermiş midir?**

Göndermişse o kimdir?

O (a.s.m.) Fahr-i Âlemdir. Bütün âlemlerin övünç kaynağıdır.

O, insanlığın iftihar vesilesi, varlıkların en şerefli sidir.

“Fahr-i Âlem” unvanı, bütün varlıkların içinde en fazla **Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâma** lâyıktır.

Bu unvan sadece onun için kullanılmıştır. Bu unvana sadece o lâyıktır ve en fazla bu unvanla meşhur olmuştur.

Çünkü o, Âlemlerin yoktan var eden Allah'ın en seçkin kuludur. Bu özelliğiyle Allah'ı sevmenin ve O'na hakikî kul olmanın en mükemmel örneğidir. Bütün bu ve benzeri nice meziyet ve üstün hasletleriyle Hz. Muhammed (a.s.m.), bütün âlemlerdeki en seçkin varlık, en mükemmel elçi ve en büyük resûldür.

Hazret-i Muhammed Eşref-i Mahlukattır.

“Eşref” kelimesi “en şerefli olan” manasını taşır.

Hz. Muhammed (a.s.m.) için kullanılan **“Eşref-i Mahlûkat”** unvanı, “Varlıkların En Şerefli olan” anlamını taşır.

Çoğu kaynakta bu unvan insanlar için de kullanılır. Zira insanlık, gerek gözümüzle gördüğümüz, gerekse göremediğimiz bütün varlıklar içinde en üstün özelliklerle donatılmış, en yüksek görevlerle vazifelendirilmiş bir varlıktır.

İnsanlığı varlıklar içinde ve Allah katında en şerefli konuma getiren özellik, **“Halifeliktir.”** Yani yeryüzündeki bütün varlıklar üzerinde Allah'ın halifeliği misyonudur.

İnsanlık, kendisine yüklenen bu temel görevi yapanlar ve hakkıyla yerine getirenler sayesinde bir değer taşır. Böylesi bir değer de zaten dünyanın ve tüm varlık âlemlerin yaratılış sebebidir de.

İnsanlığı en şerefli hale getiren temel özellik Halifelik olduğuna göre, bu görev ve misyonu en yüce ve ulvî seviyede yerine getiren insanlar vardır. Bunlar insanlık tarihi boyunca Halifeliğin gereklerini hem yaşayarak, hem tebliğ ederek insanlığa sunan Peygamber ve Resullerdir. Bu yüksek zâtlar, İlahî rızanın yollarını insanlara göstermişlerdir. İşte bu elçiler sayesinde ki, insanlık hakikî değerini bulmuştur.

İnsanların en şerefliilerini teşkil eden, gönderildikleri toplumlara ve ümmetlerine insanlık şerefine ulaşmanın, insanlık şerefine uygun yaşamının ve ebedî şereflere nail olmanın yollarını gösteren Peygamberlerin içinde şerefi öylesine yüksek, öylesine yüce bir Zât vardır ki, bütün varlık âlemleri onun sayesinde hakikî şerefe nail olabilmektedir.

O varlıkların şeref kaynağı, varlıkların en şerefli si, Allah katında insanlığın şerefini temsil eden en şerefli kul, en şerefli Resuldür. En hakikî ve en mükemmel insan

olma özelliğine sahiptir.

Resul-i Ekrem'in (a.s.m.) Kur'an'dan sonra en büyük mucizesi kendi zâtıdır. Yani, onda toplanmış, biraraya gelmiş yüksek ve eşsiz ahlâkıdır. Öyle ki, dost ve düşman herkesin ittifakıyla sahip olduğu her bir haslette en yüksek merteye ve seviyede bulunur. Mesela, kahramanlığı ve cesaretiyle meşhur olan Hazret-i Ali (r.a.), çeşitli vesilelerle şu ifadeleri tekrar tekrar söylemiştir:

“Harbin dehşetlendiği vakit, biz Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın arkasına iltica edip tahassun ediyorduk (sığınıyorduk).”

Bu örnekte olduğu gibi, Resulü Allah (a.s.m.) bütün ahlâk-ı hamîdede, bütün güzel ve üstün ahlâkî meziyetlerde en yüksek ve yetiştirmeyecek bir dereceye sahiptir.

Cenâb-ı Hak Kur'an-ı Hakîmde ferman eder.

Hazret-i Aişe-i Sıddıka (r.a.) gibi Sahabe-i Güzin, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı tarif ederlerken, kısa ve öz olarak **“Hulukuhu'l-Kur'an”** ifadesini kullanmışlardır.

Gerek Kur'an'da beyan edilen, gerek Sahabe-i Kiram tarafından dile getirilen tanımlara göre Hz. Muhammed (a.s.m.) güzel ahlâkın en büyük ve en parlak örneğidir.

Böyle bir Peygamber'e ümmet olma şerefi dünyalarla değişilmeyecek bir değere ve dereceye sahiptir. Böyle bir şerefe nail olabilmek ve taşıyabilmenin yolu da ona hakkıyla itaat etmekten geçer. Hakkıyla itaat etmek de, ona hayatın her alanında tabi olmak, en küçük ve cüz'î davranışlarında dahi taklid etmekten geçer.

KAYNAKLAR:

- Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1126
- Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1126; Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1296; Sözler / Yirmi Dördüncü Söz s.144.
- Mektubat / On Dokuzuncu Mektup - s.434.
- Şuâlar / Yedinci Şuâ - s.910.
- Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.970.
- Sözler / Yirmi Dördüncü Söz s.144; Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1296.
- Mektubat / On Dokuzuncu Mektup - s. 439.
- “Hiç şüphesiz sen pek büyük bir ahlâk üzerindesin.” Kalem Sûresi, 68:4
- Müslim, Salâtü'l-Müsâfirîn: 139; Ebû Dâvud, Tata